

Published in **Florentin Smarandache și seducția polimorfismului. Analize, interpretări, cronici, articole, note și recenzii**, pp. 115-116. Editori: Al. Florin Țene, Andrușa R. Vătuiu. Sibiu: Agora, 2017; 843 pages. ISBN 9781599735023. Also appeared in *America*, Cleveland, Ohio, SUA, Anul 88, No. 1, 20 ianuarie 1994.

Considerații pe marginea unor poezii de Florentin Smarandache

Nicolae Novac

Cine își închipuie că poezie se cheamă acele bucăți în care versurile rimează, se înșeală amarnic. Florentin Smarandache vine să ne dovedească acest lucru prin cele câteva poezii pe care le avem în față.

Iată acest așa zis „non-poem” intitulat „Arizona, Iulie, 1990” apărut în Revista *‘Ramuri din Craiova: Eliberat de searbătul trecut, încărcat de-un viitor nebulos, acest exil continuu – Of, Americă, țară a tuturor contradicțiilor, mamă apartizilor, transfugilor, și neadaptaților emigrați totdeauna în ei însuși, ce contează pentru tine o viață în plus, o viață în minus și acest destin al unui refugiat? Nimic decât un grăunte de nisip în deșert.*

Transplantat din Vâlcea în Arizona, poetul nu-și găsește limanul. Dorul pe care numai desțărâții-l cunosc și trăiesc erupe ca un vulcan în poemul „Țara și eu” din care redăm: *Țara e un fluviu cu apele limpezi, iar Eu un izvor rece în albia lui. Țara e un munte înaintând spre cer, iar Eu o stâncă pleșuvă în vârful lui.*

Cine ar putea spune, spre exemplu, că "Umbra Zimbrilor" n-ar fi poezie? Poezie adevărată. E atâta frumusețe dăltuită în cele doar șase versuri: *Nu, zimbrii n-au murit! Pășesc pe urmele noastre cum noi pășim pe urmele lor; zimbrii sunt în umbra vulturilor, sunt în fiecare din noi, Nu, zimbrii nu vor muri!*

Ca un protest împotriva totalitarismului inițiază prin anii '80 Mișcarea Literară Paradoxistă, dând dovadă că omul de științe matematice poate deveni și un bun om de litere.

Regretăm că spațiul nu ne permite să dăm și alte exemple din aceste "non-poeme" care sunt totuși adevărate poeme.